

Op vakantie met
ozzie en Tonk

DE VREEMDE BERG

Marte Jongbloed

Wie is wie?

Tonk is de beste vriend van Ozzie en een slimmerik. Zijn ouders hebben een fabriek met badpakken. Daarom kunnen ze niet vaak weg van huis. Gelukkig mag Tonk altijd mee met Ozzie en haar ouders.

Ozzie houdt van reizen. En van avontuur! Ze lust bijna alles en is niet snel bang.

Ozzies ouders gaan elke vakantie met een groep klanten op reis. Ze verzinnen steeds een andere plek om naar toe te gaan. Ozzie moet altijd mee.

Mevrouw Perron is de baas van het hotel. Ze ziet (bijna) alles wat in haar hotel gebeurt.

Meneer Dupont werkt achter de balie in het hotel. Hij kent het hotel op zijn duimpje. En hij ... Dat lees je nog wel!

Keessie: Hij bestuurt de bus.

Dit is een nieuwe gast: **Barek**. Hij is nog niet zo oud. Hij is alleen op reis en kan goed zingen en gitaar spelen.

De busreis

Ozzie en Tonk zitten naast elkaar in de bus.
Ze zijn weer op vakantie, op wintersport deze keer.
Ze gaan vaak samen op pad.
Dat komt door de ouders van Ozzie.
Zij verzinnen vaak leuke reizen.
Er gaan altijd veel gasten mee.
Tonk is de beste vriend van Ozzie.
Zijn ouders kunnen nooit op vakantie.
Ze hebben een badpakkenfabriek en moeten altijd werken.
Daarom mag Tonk met Ozzie mee.
De busreis duurt best lang.
Ze rijden al de hele nacht.
In de bus was het eerst heel gezellig.
Iedereen zat te kletsen en te lachen.
Er zijn een paar gasten mee die Tonk en Ozzie al kennen.
Meneer en mevrouw De Vries zijn vaker mee op reis
gegaan.
En meneer en mevrouw Sawad en familie Novak waren er
ook al eens bij.
Wiebelend in het gangpad hield de moeder van Ozzie een
toespraak.
Het ging over het weer in Frankrijk.
Er ligt veel sneeuw in de bergen!
Daarna begon een van de nieuwe gasten te zingen.
Hij heet Berek en hij reist alleen.

Waarom is hij alleen op vakantie?
Tonk en Ozzie vinden het een beetje vreemd.
Maar hij zingt goed en iedereen zong mee.
Maar nu is het heel stil in de bus.
Nou ja ... stil ...
Meneer De Vries snurkt nogal hard.
En mevrouw Sawad smakt soms in haar slaap.
Tonk ligt met zijn hoofd op de schouder van Ozzie te slapen.
Ozzie durft zich nauwelijks te bewegen.
Maar ze moet eigenlijk plassen.
Dat kan in de bus, want er is een kleine badkamer.
Ze wil Tonk alleen nog niet wakker maken.
De man achter het stuur is natuurlijk ook wakker.
Hij heet Keessie en is heel aardig.
Hij kijkt af en toe via zijn spiegel naar Ozzie.
Dan steekt hij voor de grap zijn tong uit.
Zij zijn allebei klaarwakker terwijl de rest slaapt.
Ineens voelt Ozzie iets raars.
De bus begint iets geks te doen.
Hij zwenkt eerst naar rechts en dan weer naar links.
Ozzie ziet dat haar vader opschrikt.
Hij kijkt uit het raam en vraagt iets aan Keessie.
Keessie begint te remmen.
De bus piept en kraakt, en blijft zwiepen.
Tonk gaat rechtop zitten en wrijft in zijn ogen.
'Wat gebeurt er?' vraagt hij.
'De bus doet raar,' antwoordt Ozzie.

'Je moet sturen!' roept meneer De Vries luid.

Nu is iedereen wakker.

'Er is niets aan de hand!' roept de moeder van Ozzie.

'Het is alleen een beetje glad op de weg,' zegt Ozzies vader.

'Hebben jullie je riem wel om?' vraagt Ozzies moeder.

Ozzie en Tonk knikken.

Keessie draait druk aan het stuur en af en toe remt hij heel kort.

'Het komt door de sneeuw!' roept hij.

En dan zien Ozzie en Tonk de sneeuw ook.

Ozzie en Tonk vinden het geweldig, maar Keessie is minder blij.
Hij zucht en steunt en zegt een paar lelijke woorden.
De moeder van Ozzie lacht nerveus.
Mevrouw De Vries begint te gillen.
'We botsen! We botsen!' roept ze.
'Welnee,' roept Barek naar mevrouw De Vries.
'U maakt iedereen bang!'
En dan begint Barek weer te zingen.
Ozzie en Tonk zingen meteen mee.
Dat doen ze vooral zodat ze mevrouw De Vries niet meer horen.
Haar gegil is enger dan het wiebelen van de bus.
'Pas op, ik maak een scherpe bocht!' roept de bestuurder.
De bus gaat ineens van de grote weg af.
Ze rijden een parkeerplaats op.
Daar staat de bus eindelijk stil.
Mevrouw De Vries houdt meteen haar mond.
Ze zucht en wrijft over haar voorhoofd.
'Dat viel toch wel mee!' roept Barek.
Ozzies moeder lacht dankbaar naar hem.
'Het was een beetje spannend,' zegt ze.
'Maar Keessie hier weet wat hij doet.'
Ze klopt op de schouder van de bestuurder.
'Het ging ineens heel hard sneeuwen,' zegt Keessie.
'Daarom begon de bus te slippen.
Ik ga even naar de banden kijken.'

Hij doet de deur van de bus open en springt naar buiten.

'We kunnen allemaal even de benen strekken,' zegt

Ozzies moeder.

Iedereen doet zijn jas aan.

Buiten rennen Ozzie en Tonk heen en weer.

Ze proberen de sneeuwvlokken te vangen.

Ozzie vangt er een paar met haar handen.

Tonk probeert de vlokken met zijn mond te vangen.

'Ze smaken naar niks!' roept hij.

Keessie doet iets met de wielen.

Daarna rijdt hij een stukje vooruit en weer naar achteren.

'We kunnen weer op pad!' roept Ozzies vader.

'We hebben nu een sneeuwketting om de wielen.

Zo kan de bus niet meer glijden.'

Even later zit iedereen weer in de bus.

Ozzie en Tonk zijn moe, maar kunnen niet meteen slapen.

'Als de vakantie al zo begint ...' fluistert Tonk.

'Ik voel ook een nieuw avontuur aankomen,' antwoordt

Ozzie.

En dan vallen hun ogen toch nog dicht.

Het hotel

Een paar uur later zijn ze bij het hotel.
Hier ligt nog veel meer sneeuw!
Tonk en Ozzie springen de bus uit.
Ozzie laat zich languit in de sneeuw vallen.
Ze flappert met haar armen.
'Kijk, ik ben een engel!' roept ze.
'Zo word je heel erg nat,' zegt Ozzies moeder.
'Je moet eerst je skipak aan.'
Keessie haalt de koffers uit de bus.
Alle gasten lopen naar binnen.
In het hotel staat een man achter de balie.
Hij ziet er oud uit en heeft een kromme rug.
Onder zijn neus hangt een grijze krulsnor.
Tonk geeft Ozzie een duw.
'Wauw, moet je die snor zien,' zegt hij.

De man kijkt naar Tonk.
Het lijkt alsof hij hem verstaat.
Maar dat kan niet, want de man spreekt Frans.

'Bon zjoer,' zegt hij.

'Jullie weten vast al wat dat betekent,' zegt Ozzies vader.
Ozzie knikt.

'Het betekent "hallo",' zegt ze.

'Ja, goed zo,' zegt Ozzies vader trots.

'Straks zal ik jullie nog meer Franse woorden leren.'

De man achter de balie begint nu heel snel te praten.

De vader van Ozzie knikt en antwoordt in het Frans.

Dan draait hij zich om naar de gasten.

'Het hotel heet ons van harte welkom,' zegt hij.

'We slapen op dezelfde gang.

Al onze kamers liggen naast elkaar.

Jullie kunnen nu rustig je koffer uitpakken.

Daarna is er ontbijt in de eetzaal.'

De gasten nemen de lift naar boven.

Tonk en Ozzie gaan met de trap.

De ouders van Ozzie nemen hun koffers mee.

Ze kijken goed om zich heen.

Het hotel ziet er heel oud uit.

De treden van de trap kraken bij elke stap.

Boven de trap hangen grote portretten.

'Deze mensen zijn van lang geleden,' zegt Ozzie.

'Dat zie je aan hun kleren.'

'Het lijkt hier wel een museum,' zegt Tonk.

Ze lopen de gang in.

Er ligt een heel dik tapijt.

Hun voeten zakken er bijna in weg.

De ouders van Ozzie staan al bij de kamer.

‘We slapen naast elkaar,’ zegt Ozzies vader.

‘De deur tussen onze kamers kan open.

Dus we kunnen bij elkaar op bezoek.’

Ozzie krijgt een sleutel.

Ze doet de deur van de kamer open.

De kamer is heel erg groot.

Er zijn twee aparte bedden.

En er is een tafeltje met twee stoelen.

In de badkamer staat een bad met gekrulde pootjes.

Ozzie springt op haar bed, maar Tonk staat bij het raam.

'Moet je kijken!' zegt hij.

'Er zit nog veel meer sneeuw in de lucht.'

Ozzie gaat naast hem staan.

De kamer heeft een mooi uitzicht op de hoge witte bergen.

De lucht is heel erg grijs.

'Straks kunnen we niet meer naar buiten,' zegt Tonk.

'Dan kan de deur van het hotel niet meer open.'

'Zo veel sneeuw zal er toch niet vallen?' zegt Ozzie.

'En ze hebben hier vast grote scheppen.

Daar kunnen ze de sneeuw mee weg schuiven.'

Er wordt op de deur geklopt.

Maar het is niet op de deur naar de gang.

Het is op de deur tussen de twee kamers.

'Komen jullie mee?' vraagt Ozzies vader.

'We gaan lekker eten met de groep.'

'Hoe zie ik eruit?' vraagt Ozzies moeder.

Ze heeft andere kleren aangedaan en haar lippen gestift.

'Het lijkt wel alsof je niet in de bus zat.

Ik zie er vast heel moe uit.

Maar jij bent beeldschoon,' zegt Ozzies vader.

De moeder van Ozzie lacht. 'Goed zo!'

Ik heb voor jullie een lijst met Franse woorden,'
zegt Ozzies vader.

Hij wappert met een blaadje.

Op vakantie met
Ozzie en Tonk

Ozzie en Tonk
zijn op vakantie in de bergen
in Frankrijk. Ze slapen in een
bijzonder hotel.
Op een avond doen ze een fakkeltocht.
Ozzie en Tonk mogen samen op een slee.
Dan gaat het heel hard sneeuwen.
De fakkels gaan uit
en ze verdwalen ...

Speur mee
met Ozzie en Tonk!

Illustraties: H el ene Jorna

NUR 282

ISBN 978-90-487-5007-8

9 789048 750078

Lees ook:

